

El i-a dăruit harul răscumpărării, al izbăvirii de păcate spre mântuirea neamului omenesc, aducându-l în sânul Bisericii de pe căile pierzării, reînnoindu-l prin Sfintele Taine și după ce îl va fi hrănit cu pâinea cerească, iată-l vrednic de viața ce va să vie.

În Sfânta Scriptură cuvântul Biserică are două sensuri. Cel mai des întâlnit este acela de societate a oamenilor uniți prin legătură religioasă de credință sau mai degrabă acela de Templu al lui Dumnezeu unde se adună credincioșii pentru exprimarea cultului în comun.

Sfântul Chiril al Ierusalimului spune că Biserică este astfel numită fiindcă ea îi invită pe toți oamenii înt-înșă și că ea îi adună. Cuvântul "Biserică" (a chema) vine din greaca veche. El are înțelesul de adunare a oamenilor chemați în vederea unui anumit scop și, de asemenea, locul unde ei se adună.

În sensul larg și creștin, Biserică este societatea tuturor ființelor libere și raționale, a tuturor celor care cred în Mântuitorul, inclusiv a îngerilor. Această societate e denumită de Sfântul Apostol Pavel "trupul lui, plinirea celui ce plinește toate într-înșă". Astfel ea îi adună pe toți cei ce au crezut în Hristos înainte de venirea Sa, care au format Biserică Vechii Credințe, care reunea în sine, pe vremea patriarhilor, făgăduințele și credința date prin revelație, adică oral.

Apoi, pe vremea lui Moise și a prorocilor ea a fost condusă prin Lege și prin proroci, altfel spus în chip scris. În sensul obișnuit și restrâns, Biserică lui Hristos e cea a Credinței Creștine, Biserică Harului lui Hristos. Ea îi cuprinde pe toți cei ce cred în El în chip ortodox. Ea mai este numită și Casa lui Dumnezeu, fiindcă aici sălășluiește Dumnezeu și fiindcă aici El este adorat. Fondatorii Bisericii sunt Prorocii și Apostolii.

Piatra din capul unghiului este Mântuitorul. Stâlpii sunt Părinții care au păstrat unitatea credinței. Pietrele sunt credincioșii. "Voi nu mai sunteți străini și locuitori vremelnici, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții și casnici ai lui

Biserica ortodoxă din Eghina adăpostește moaștele Sfântului Nectarie, *foto*

Dumnezeu, zidiți fiind pe temelia apostolilor și a prorocilor, piatra cea din capul unghiului fiind însuși Iisus Hristos" (Efes.19-20). În fine, Biserică este numită în dumnezeieștile și inspiratele Scripturi Mireasa lui Hristos: "...v-am logodit unui singur bărbat, ca să vă înfățișez lui Hristos fecioară neprihănită." (II Cor. 11, 12). Și, de asemenea, Casă a Dumnezeului Celui viu, stâlp și sprijin al Adevărului, precum și Trup al lui Hristos "Iar voi sunteți trupul lui Hristos și mădulare (fiecare) în parte. (I Cor.12, 27).

Metodie, episcop al Lichiei, spre sfârșitul secolului al III-lea, în omilia referitoare la Cele zece Fecioare, numește Biserică loc de întâlnire a forțelor divine, Mireasa Cuvântului Celui veșnic tânăr. (...)

Ipolit, vestit părinte al Bisericii Romei, ucenic al lui Irineu, la începutul secolului al III-lea, în lucrarea sa "Hristosul și antihristul", vorbește pe larg despre Biserică și o socotește ca pe o corabie care navighează pe o mare învolburată.

Într-înșă se află căpitanul, se află marinarii, pânzele, ancorele și întreg armamentul, simboluri ale lui Hristos, ale îngerilor și credincioșilor.

Crezând în Sfântul Duh care a inspirat aceste personalități ale Bisericii, noi credem cu tărie și în Sfânta Biserică, obiect al tuturor acestor apelative dăruite de către Prea Sfântul Duh Dumnezeu.

(Sf.Nectarie din Eghina, Apendicele I din Schița biografică de Pr.Ambroise Fontrier)